

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/739/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212770
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512212770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o, Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomáš Kušnír, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej P. S., X. XX, o zaplatenie 3 160,40 € s prísl. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária, Stropkov Nám. SNP 7, IČO: 35 510 722, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 15C/237/2012-83 z 20.2.2014 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 155,05 € a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol, trovy konania medzi žalobcom a žalovanou nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania z titulu právneho zast. 309,34 € na účet zástupcu JUDr. A. Motyku, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, o. i., čo žalobca podanou žalobou žiadal a čím svoju žalobu odôvodnil a, že vykonal dokazovanie výsluchom účastníkom, oboznámením sa s listinami, ktoré sa nachádzajú v spise, predložené žalobcom, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutočný stav: 12.12.2007 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá zmluva o úvere č.1195718446, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol jej úver 3 319,39 €. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo 14.12.2009 postupca GE Money a.s., Bratislava postúpil postupníkovi - žalobcovi pohľadávku voči žalovanej. Postupca zaslal žalovanej písomné oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala 3 160,46 €, ktorá pozostávala z istiny 2 496,74 €, riadneho úroku 580,51 €, úroku z omeškania 0 €, zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta) 83,21 €, spolu so sankčnými poplatkami za služby. Jednotlivé položky v dlžnej sume sú uvedené v platobnej histórii (č.l.10) a boli vypočítané v súlade s Obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov. Žalovaná z ceny úveru do dňa postúpenia pohľadávky uhradila splátky, ktorých prehľad a započítanie je započítané taktiež v platobnej histórii (č.l.10) s položkou pod názvom Započítanej vašej platby. Vzhľadom na to, že žalovaná bola podľa Obchodných podmienok v omeškaní s platením viac ako 3 splátok, došlo k zosplatneniu úveru a to ku dňu, keď je v platobnej histórii uvedená položka s názvom - Zrieknutie sa budúceho poplatku -, t.j. 19.6.2009, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ust. ukončená. Istina uplatnená v žalobe predstavuje rozdiel medzi

poskytnutou istinou a započítanou platbou na istinu. Úrok z omeškania uplatnený v žalobe predstavuje podľa sadzobníka 0,1 % denne za každú splátku v omeškaní. Pokuta uplatnená v žalobe vyplýva z Obchodných podmienok, ktorá predstavuje 20 % z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 €. Podľa uvedenia žalobcu žalovaná uznala uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku 25.8.2010. Uviedol, čo žalovaná vo svojej výpovedi ako účastníčka konania vypovedala, čo žalobca v priebehu konania uviedol (na čo poukázal) a, čo uviedol vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení a, čo zistil zo žalobcom predloženej Dohody o uzavretí splátkového kalendára a oznámení záväzku z 25.8.2010, ktorú podpisovala žalovaná, a to z čl.2 a čl.3 bod 3.1 tejto Dohody. Uzavrel, že je zrejmé, že medzi žalovanou a pôvodným veriteľom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, vychádzajúca z ust. zák.č.258/01 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/86 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzavretia zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorý je vo vzťahu k O. z. v pomere špeciality. Citujúc znenie § 2, § 3 ods.1, 2 a § 4 ods.1 zák.č.258/01 Zb., účinného v čase uzavretia zmluvy, dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom súčasného žalobcu a žalovanou bola uzavretá formulárová úverová zmluva o splátkovom úvere, že 12.12.2007 text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom GE Money, žalovaná ako spotrebiteľka nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a takisto aj do obsahu Všeobecných obchodných podmienok, ktorá právnemu predchodcovi žalobcu na poskytovanie splátkového úveru fyzickým osobám, ktoré tvoria súčasť zmluvy, že ust. Obch. zák., podľa ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. absolútny obchod, v čase vzniku záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ust. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obch. zák. pôsobia ako lex specialis, preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou a, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Ďalej, citujúc znenie § 3 ods.1, § 39 ods.1, § 100 ods.1, 2, § 103, § 111, § 558 O. z., § 4 ods.8 a § 7 ods.1, 2 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, konštatoval, že spotrebiteľský kódex definuje aj uvedené 2 znaky nekalej obchodnej praxe, že právny vzťah, ktorý existuje medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom spotrebiteľského charakteru, preto aj na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzavretú 25.08.2010, ktorá bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, treba aplikovať ust. upravujúce tieto právne vzťahy. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že pohľadávka bola splatná 19.6.2009, a žalobca podal žalobu 27.07.2012, teda po uplynutí všeobecnej premlčacej lehoty. Tvrdenia žalobcu, že nedošlo k zosplatneniu úveru, považoval za účelové vzhľadom na to, že sám žalobca vo svojej písomnej žalobe uviedol, že žalovaná bola v omeškaní s platením viac ako 3 splátok, čím došlo k zosplatneniu úveru, a to ku dňu, keď je v platobnej histórii uvedená položka s názvom Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ust. ukončená. Z priloženej platobnej histórie zistil, že k zosplatneniu úveru došlo 19.6.2009. V tomto prípade nemal žiadne pochybnosti ohľadom ukončenia zmluvy, poukazuje aj na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, s ktorými sa stotožňuje. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára z 25.8.2010, vyhodnotil ako nekalú obchodnú prax, keď dospel k záveru, že pri podpísaní tejto dohody boli naplnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praxi, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane žalobcu a využitie takej obchodnej praxe zo strany žalobcu, ktorou podstatne narušil ekonomické správanie sa žalovanej, ako priemerného spotrebiteľa. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu v bode 3 Dohody označenej ako formulár platenia záväzku nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti, činnosti. Je pravdou, že možno uznať aj premlčaný dlh, ale takéto uznanie vyžaduje jednoznačné preukázanie tej skutočnosti, že osoba, ktorá takýto dlh uznáva, má vedomosť o tom, že dlh je premlčaný, čo samozrejme predpokladá, že vie aj o tom, čo je obsahom pojmu premlčanie. „Bolo na žalobcovi“, aby v konaní preukázal, že žalovaná skutočne vedela, že uznáva premlčaný dlh (zápisnica z pojednávania č.l.68, kde uviedla, že nemala vedomosť o tom, že sa jedná o premlčaný dlh). Považoval za potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že samotná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je vopred žalobcom vypracovaný štandardný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. Nebolo v konaní žalobcom preukázané, že ide o individuálne, v tomto konkrétnom prípade so žalovanou dojednané ust. Toto ust. o uznaní, vzhľadom na nepreukázanie vedomosti žalovanej o tom, že dlh je premlčaný, je v „jeho“ neprospech a je neprijateľnou podmienkou, navyše, keď samotná žalovaná uviedla, že nemala vedomosť o tom, že sa jedná o premlčaný dlh. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznania záväzku v časti uznania premlčaného dlhu ako nekalá obchodná prax, neprijateľná podmienka je neplatná, preto námietka premlčania zo strany

vedľajšieho účastníka bola dôvodná. V danom prípade nebol žalobca v konaní úspešný a vedľajší účastník pri obrane žalovanej splnil svoje poslanie. Žalovanej, ktorá bola v tomto konaní plne úspešná, by podľa § 142 ods.1 O. s. p. prináležala náhrada trov konania, ak by jej vznikli, pričom tento nárok má aj vedľajší účastník. Ten bol zastúpený zástupcom a preto mu priznal náhradu trov právneho zast., ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby a to príprava a prevzatie zast. 121,17 € (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods.2 vyhl.č.655/04), režijného paušálu za r.2012 7,63 €, vyjadrenia k žalobe, úkony - príprava a prevzatie zast. 121,17 €, režijný paušál 7,63 €, písomné vyjadrenie zo 7.1.2013 - 121,17 € + režijný paušál 7,81 € a teda odmena advokáta predstavuje 257,78 €, keďže advokát je platcom DPH, táto odmena je „povýšená“ o 51,96 € a teda odmena advokáta predstavuje spolu s DPH 309,34 €. Žalobca je povinný zaplatiť uvedené trovy konania na účet zástupcu vedľajšieho účastníka v stanovenej lehote.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré odôvodnil nasledovne: Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pohľadávka je premlčaná podľa O. z. S uvedeným názorom súdu sa nie je možné stotožniť, nakoľko sa v predmetnej veci jedná o tzv. absolútny obchod, čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov sa spravuje Obch. zák. V takomto prípade použitie ust. O. z. neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v § 387 a n. Obch. zák. Tzn., že aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ust. Obch. zák., a to 4 ročnú premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť 20.6.2009 (deň nasledujúci po 19.6.2009 označenom v platobnej histórii ako zrieknutie sa budúceho poplatku kedy došlo k zosplatneniu úveru) a uplynula 20.6.2013, pričom žaloba bola podaná 27.7.2012, teda v premlčacej dobe. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 6MCdo 4/2012, ktoré jednoznačne uvádza, že na zmluvu o úvere sa aplikuje 4 ročná premlčacia doba podľa Obch. zák. bez ohľadu na povahu účastníkov. Uvedené rozhodnutie bolo zverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe č.4/2013. Napriek tomu, že trvá na tom, že Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku došlo k platnému uznaniu dlhu, vzhľadom na uvedené nepovažuje za potrebné opakovane zdôvodňovať platnosť tejto Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, nakoľko pohľadávka vo vzťahu k pôvodnej zmluve o úvere premlčaná nie je. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy konania v prvostupňovom i odvolacom konaní, pričom trovy právneho zast. odvolacieho konania pozostávajú z 1 úkonu právnej služby 145,40 € s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby 9,65 € s DPH, spolu 155,05 € s DPH (podanie odvolania). K odvolaniu žalobcu podal vedľajší účastník nasledovné vyjadrenie: Podľa jeho názoru súd rozhodol správne, keď na premlčanie aplikoval ust. O. z. o premlčaní. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívnym zásahom štátu prostredníctvom zákonodarnej a súdnej moci dosiahnuť vyváženie faktickej nerovnováhy spotrebiteľa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi, ktorý má mocenskú, ekonomickú a právnu nadvládu nad spotrebiteľom, vyplývajúcu z okolnosti uzatvárania predformulovaných štandardných zmlúv, v ktorých zmluvné podmienky stanovuje dodávateľ. Dodávateľ má pritom väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb. Teória absolútneho obchodu pri posudzovaní úverových vzťahov tak musí ustúpiť špeciálnej záväznej spotrebiteľskej právnej úprave, ktorá má svoj základ v Smernici rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej výklad vo svojich rozhodnutiach prináša a upresňuje Európsky súdny dvor. 1.5.2004, t.j. dňom vstupu SR do Európskej únie (ďalej len EÚ) sa stali na území SR záväznými právne akty EÚ vrátane aj zmienenej Smernice rady 93/13/EHS. O konkurencii noriem O. z. a Obch. zák. v rovine spotrebiteľského práva na Slovensku zásadne platí, čo je uvedené v publikácii Jaroslav Krajčo, Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ, EUROUNION, október 2011, str.34, z ktorej citoval. Právny problém prednostného použitia civilného kódexu pred kódexom obchodným je riešený aj v judikatúre slovenských súdov. NS SR v rozhodnutí 5MCdo 20/2009 z 25.1.2011 poukazuje práve na nemožnosť aplikácie 4 ročnej premlčacej doby podľa Obch. zák. v spotrebiteľských veciach, pretože táto je menej priaznivá pre spotrebiteľa v porovnaní s 3 ročnou premlčacou dobou podľa O. z. (§ 54 ods. 1 O. z.). Citoval, čo konštatuje Krajský súd (ďalej len KS) Prešov v rozsudku 6Co/81/2012-279 zo 14.2.2013. Dodávateľ napadol cit. rozsudok KS v Prešove ústavnou sťažnosťou, avšak Ústavný súd SR svojím uznesením I.ÚS402/2013-10 z 19.7.2013 ústavnú sťažnosť pre jej zjavnú neopodstatnenosť odmietol a k prednostnej aplikácii O. z. v úverovom vzťahu nemal žiadne výhrady. Dôkaz: rozsudok KS Prešov 6Co/81/2012-279 zo 14.2.2013, uznesenie ÚS SR I.ÚS402/2013-10 z 19.7.2013. Na podporu uvedenej právnej argumentácie taktiež poukázal na ostatnú novelu O. z. č.102/14 s účinnosťou od 13.6.2014: Citoval znenie § 52 ods.2 O. z. veta posledná. Takáto právna úprava len explicitne uzákonila existujúcu

prax všeobecných súdov SR, v zmysle ktorej sa na všetky spotrebiteľské právne vzťahy prednostne použije občianskoprávna úprava pred úpravou obchodnoprávnou, a to vrátane otázky premlčania. Citoval, čo je uvedené v samotnej dôvodovej správe k novele O. z. č.102/14. V zmysle uvedeného nie je možné akceptovať argumentáciu žalobcu o aplikácii noriem Obch. zák. vo vzťahu k premlčaniu záväzku. Rovnako považoval za správne rozhodnutie súdu o neplatnosti Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 25.8.2010. Len pre doplnenie poukázal na niektoré rozhodnutia odvolacích súdov ohľadom platnosti/neplatnosti predmetnej dohody. Uznesenia KS Prešov 16Co/133/2012 z 27.9.2012 a 17Co/120/2012 z 29.11.2012, rozsudky KS Prešov 5Co/58/2012 z 15.11.2012, 3Co/53/2012 z 5.12.2012 a 1Co/189/2013 z 18.12.2013 a rozsudok KS Banská Bystrica 16Co/5/2013-119 z 24.4.2013 (zo všetkých uvedených rozhodnutí citoval). S poukazom na uvedené je argumentácia žalobcu v jeho odvolaní nenáležitá, preto navrhol rozsudok ako vecne správne potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie vo výške 121,17 € (§ 13a ods.1 písm. c/ vyhl.č.655/04 Z. z. v znení neskorších predpisov) a režijného paušálu 8,04 € (§ 16 ods.3) a 20 % DPH 25,84 €, teda celkove trovy odvolacieho konania 155,05 € (osvedčenie o registrácii pre DPH JUDr. Motyku je prílohou k vyčísleniu trov prvostupňového konania).

Žalobca k vyjadreniu vedľajšieho účastníka k odvolaniu uviedol, že trvá na svojom odvolaní z 28.4.2014. Citoval z rozhodnutia KS v Prešove 9Co/64/2013-145 z 30.9.2014. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že sa vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad

o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Napadnutý rozsudok je v súlade s väčšinovou súdnou praxou, na ktorú poukazuje vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu.

Rozhodnutie na ktoré sa odvoláva žalobca je ojedinelé, vybočuje z väčšinovej súdnej praxe a preto naň nebol vzatý zreteľ.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä, o. i. hotové výdavky účastníkov včítane súdneho poplatku a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods.1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods.1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ods.4 prvá veta cit. ust. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov.

Žalovaná mala aj v odvolacom konaní plný úspech, preto vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada jeho trov a to odmena a náhrada hotových výdavkov jeho zástupcu, v uplatnenej výške. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanej žiadne trovy nevznikli. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.